

че, или паче ни какво добро и полза не е видѣла ошъ нѣкого. А колко е милосыня по вѣшрѣ издала, и се е соблекла кашо найбѣдна сиромашкиня, не е възможно да се изчисли, правда обаче до сега не е получила ни какова : развѣ ако ошъ сега челоуѣколюбиваша душа на многолѣшнаго Царя, Султана АБДУЛЬ МЕДЖИТА, сосъ царска своя милосыть не вдигне ошъ челоуѣчешвошо шова насиліе и неправдаша, съ която са Болгареше наймногo обыжены. И сега е време да можашъ споредъ подданническата си вѣрносыть, да просашъ ошъ царската му милосыть все шото желаяшъ, и ще го приемашъ безъ всеко сумнѣніе.

Сега е казувамъ време благопріятно, за да се исполнашъ по Болгаріа прешолыше Архіерейски съ природны Болгаре, и ошхвърляшъ ошъ себе всеко присмѣяніе на иннородныше, коишо пощо собираха и собирашъ безчешно богашество ошъ болгарскише нѣдра, всегда ги съ укоризна осшавляха и осшавяшъ, и коишо споредъ свояша, си гордосыть и самолюбіе шолко ги не навиждашъ, и ошъ самаша древносыть шолко ги имаха и имашъ въ мерзосши, даже и языкъ болгарскій въ шаково гнушеніе, да скоро ни единъ ошъ Грецыше Архіерей, не бѣ възможно да